

saar er det det Bedste, at Høkerne saae Levnetsmidlerne saar billige som muligt; de kunne da maaffee lade sig bevæge til at sælge dem billigere. Den ærede Taler har vistnok ogsaa overhørt, at jeg udtrykkelig fremhævede, at man ikke kunde anføre den Omstændighed, at den mindre bemidlede Klasse ikke nu kjøbte sine Varer paa Torvet, som en rimelig eller vel endog en afgjørende Grund for, at denne Klasse heller ikke vilde kjøbe dem paa Torvet, naar Loven kom ud. Thi der er den Forskjel paa Tilstanden nu og efter Lovens Udførelse, at i sidste Tilfælde faaer Landmanden Tilladelse til at udsælge sine Varer i saa smaa Quantiteter som muligt, hvilket derimod nu ikke finder Sted. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre.

N. Sage: Det er neppe sandsynligt, at denne Lov vil bidrage Meget til at skaffe Hovedstaden billigere Levnetsmidler end hidtil, og det er især usandsynligt, medmindre Regjeringen maatte bestemme sig til at ophæve Tolden paa alle saadanne Levnetsmidler; hvis dette ikke skeer, troer jeg, det er ligegyldigt, enten denne Lov kommer ud eller ikke. Dersom Regjeringen ved en provisorisk Lov vil ophæve Tolden paa det Slags Artikler, der ere uden allermindste finantiel Betydning, og tillige vil ophæve Laste penge for de Skibe, som fare med Levnetsmidler, hvorved der heller ikke vil opstaa noget Tab for Statskassen, hvorom det var værd at tale, er det min Mening, at der kan udrettes Noget. Det forekommer mig iøvrigt, at det Tidspunkt, der er fastsat, nemlig indtil 1ste September, er temmelig kort; men der er en anden Paragraph, som hjælper Noget her paa, og det er § 5, som bemyndiger Indenrigsministeren til at forlænge Tidsfristen. Ved denne § 5 kunde jeg ellers have ønsket, at den Bestemmelse var udeladt, at Ministeren skal høre Communalbestyrelsen og Politidirecteuren; thi naar man overgiver en ansvarlig Minister en Fuldmagt af denne Natur, forekommer det mig, at den er bedst uden mindste Indskrænkning, saa at han kan handle, som han finder passende, høre hvem han vil, lade være at høre, hvem han ikke troer det behøves, og naar Tiden ikke tillader det, undlade at høre den,

hvis Mening han ellers tillægger nogen Vægt.

Paa Grund af hvad der er anført, kan jeg ikke lade være at gjøre den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Kreds (L. C. Larsen) opmærksom paa, at man dog har Exemppler paa, at et Brev fra Communalbestyrelsen er meget lange undervejs. Det er saaledes muligt, at den Erklæring, som hurtig er afgiven af Communalbestyrelsen, bruger en temmelig lang Tid, inden den naaer op til Indenrigsministeriet.

Retten til at sælge fra Fartøi er her foreslaaet indskrænket til 4 Uger, men den Indskrænkning troer jeg er usnøden, og alle de Betragtninger, som ere anstillede over denne Bestemmelse, forekomme mig aldeles overflødige, da man neppe vil finde et Fartøi, der vil ligge over 4 Uger, naar det forøvrigt før kan blive af med sine Varer. Det er ellers ret interessant at læse Motiverne og see alle de Betænkkeligheder og forskjellige Erklæringer, der i denne Retning ere fremkomne, og man kan da ikke lade være at tænke paa den islandske og færøiske Handelslov, hvor der var saa overordentlig stor Angst for Speculanthandelen; thi efter Motiverne har Magistraten ogsaa næret den samme Frygt. Det glæder mig iøvrigt, at fri Indførsel af fersk Kjøb har seiret mod de Erklæringer, der have været afgivne desangaaende. Man sees ogsaa, at medens eet Parti holder paa Høkerens Rettigheder, saa er der et andet Parti, som slet ikke har Medlidenshed med Slagterlauget.

Da denne Lov skal tjene til hurtig at skaffe os billige Levnetsmidler og allerede har været nogen Tid under Behandling, troer jeg ikke, at det vilde være rigtigt at foretage væsentlige Forandringer i den, men at man derimod bør lade den gaae i de Klæder, den nu har, og haabe, at den maa blive forbedret ved den af mig nævnte provisoriske Toldfrihed for slige Gjenstande.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Omgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 70 St.